

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Der skrives historie, når vi nu om lidt med et bredt flertal her i Folketinget vedtager dette lovforslag, som mange mennesker egentlig opfatter som den egentlige strukturreform, nemlig det nye kommunale landkort, der bestemmer, hvor min kommunegrænse går, hvor man skal henvende sig om kulturelle, handelsmæssige osv. spørgsmål, og i hvilket område man skal vælge sine lokalpolitikere her til efteråret.

Strukturkommissionens anbefalinger blev offentliggjort den 9. januar 2004, altså for halvandet år siden, og så har landkortet, inddelingen været diskuteret ivrigt siden da. Nogle vil sige en maratondebat, andre vil sige i for kort tid, men vi kan i hvert fald sige, at vi har været bane rundt og dermed nu står ved vejs ende, hvor vi kan trykke på knappen og endelig vedtage den kommunale inddeling.

Venstres mål var at sætte mennesket før systemet. Vi ville gøre op med stive systemer, fordi systemet er til for borgerne og ikke omvendt. Og for at nå det mål formulerede vi ti krav til den kommende opgave og strukturreformen. Jeg vil bare her nævne de tre:

Kl. 17.00

Vi skal gøre op med gråzoner, så mennesket ikke bliver kastebold mellem forskellige systemer; vi skal sikre større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerindflydelse, og vi skal have mindre bureaukrati og færre skranker.

Hvad har vi så gjort for at indfri de krav? Ja, vi gennemfører altså denne revision af den kommunale inddeling. I fremtiden vil vi have 98 bomstærke kommuner, som kan løfte opgaverne med en kvalitet, som er et velfærdssamfund værdigt. De nye kommunale enheder udgør krumtappen for resten af kommunalreformen, fordi reformen bygger på, at kommunerne får mere muskelkraft.

Det er i den forbindelse værd at nævne, at det nye kommunale landkort er skabt ad frivillighedens vej med bred politisk opbakning. Det vidner altså om, at kommunerne også selv har ment, at det var tid til forandring, og det vil sige, at reformen er berettiget. Der er efterhånden gået 35 år siden den sidste kommunalreform. Meget har ændret sig siden da, og vi må konstatere, at strukturen ikke længere matcher de nuværende opgaver, for slet ikke at tale om fremtidens opgaver.

Reformens omdrejningspunkt er et stærkt, decentralt kommunestyre. Det vil sige, at vi bygger videre på den danske decentrale model, hvor kommunerne er borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Reformen medfører, at kommunerne får et større og mere sammenhængende ansvar for de borgernære velfærdsopgaver, og det skaber tryghed for borgerne, fordi vi dermed mindsker risikoen for, at borgerne kan falde mellem to stole og forville sig i forvaltninger og beslutningsniveauer.

De nye kommuner får altså ansvaret for hovedparten af velfærdsydelseerne. Det betyder først og fremmest, at beslutningerne rykker tættere på borgerne, og det er en værdi, som Venstre gerne vil fremme. Nærdemokratiet forbedres også, fordi det fremover bliver lettere for borgerne at placere det politiske ansvar, og jeg tror faktisk, at denne gennemsigtighed skaber et større demokratisk engagement. De kommunale politikere får samtidig et større albuerum. Det betyder, at kommunalbestyrelser i højere grad end nu kan tilpasse den kommunale service til de lokale behov, og det er netop det, grundlovens § 82 grundlæggende handler om.

Vi har som sagt haft det mål, at den offentlige sektor skal indrettes på borgernes præmisser og tage udgangspunkt i deres behov. Vi synes nemlig ikke, at travle borgere kan være tjent med at skulle henvende sig flere forskellige steder, før de finder den rette myndighed, og det gælder også i kommunerne, hvor borgerne ofte skal bruge tid på at finde det rigtige kontor for at få løst almindelige borgerrelaterede opgaver. Vi skaber derfor mulighed for, at kommunerne kan oprette borgerservicecentre, som kan hjælpe borgerne med de mest elementære serviceopgaver eller sørge for, at borgerne kommer videre til den rette myndighed.

Der er med andre ord sammenhæng mellem de visioner, vi opstillede, og det resultat, vi har opnået. Personligt glæder jeg mig allerede til at være borger i et land, hvor systemet er indrettet efter borgerne og ikke omvendt. Det giver tryghed, og det er vel i bund og grund det, et velfærdssamfund skal tilbyde sine borgere.

Håbet er lysegrønt, og en af de knapper, der er på pultene her i Folketingssalen, er også grøn. Jeg glæder mig over, at der er et så bredt flertal, der trykker på den grønne knap, når nu vi om lidt skal vedtage kommunalreformen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.